غم هم په نڅا سو!

(ټولنيزي ناخوالي د طنز په ژبه)

Ketabton.com

ليکوال: سعدالله کاکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کـــــتاب نـــوم: غـــــــم هـــــــم پـــه نـــښـــــــا ســــــو

لیـــــکــــــوال: ســــعدالله (کـــــاکـــــړ)

د خپـــــرېدو نېټه: عقرب ۱۴۰۱ هجري شمسي کال

کمپوز او ډيــزاين: محـــــمد ادريـــــس (ثمـــين)

تصــــــحيــــــح: مسعـــود (ريښتيــن)

د پښـــــتۍ انځور: ميـــــنه وال بــــــاچـــــــا

يادونه!

له ډېر ګران ورور محمد ادریس ثمین څخه نړئ مننه چي (غم هم په نښا سو) ته يې کتابي بڼه ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال لنډه پېژندنه:

ښاغلی سعدالله کاکړ د عبدالله زوی په ۱۳۷۱ هجري لمريز کال د کندهار ولايت په ۹ نهمه ناحيه کي د نورزو جامعې په کلي کي دې نړۍ ته سترګي غړولي دي.

د ښاغلي کاکړ پلرنی ټاټوبی د زابل ولايت شهرصفا ولسوالي ده.

کاکړ خپل لومړنی اسلامي زده کړي د خپل مسجد له ملا امام څخه او عصري زده کړي يې د کندهار ولايت په بولدک ولسوالۍ کي د غازي عبدالله خان اڅکزي په عالي ليسه کښې تر پنځم ټولګي پوري کړي دي، چې له بده مرغه يې د اقتصادي مشکلاتو له خاطره ونه توانيدی چې خپلي زده کړي سر ته ورسوي، نو ځکه يې شخصي کار ته اوړه ورکړه.

خو د ښاغلي کاکړ وطني او ملي ژوندی احساس دی، چې د قلم څوکه يې د ژوند د هري ستونزي هيڅ صندان ورماته نه کړه، ده د خپل قلم څوکه روانه وساتل او د پښتو ادب يو ادبي ژانر طنز ليکلو ته يې اوږه ورکړه، چې په دې سره يې د افغانانو پر شونډو موسکا راوستلي او ترخنګ يې د ټولنې ستونزي په طنزيه شکل سره بيانوي، چې د خلکو په زړونو کي د ځانګړې ميني او محبوبيت څخه برخمن سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

خندا کي ژوند دئ!

انسان یو ټولنیز مخلوق دئ، د کایناتو ښتن په خورا ښایسته داخلي او ظاهري شکل جوړ کړی دئ، د ځان ساتنه ئې پر لازمه کړې ده، نو ځکه انسان ښه ډېر د ځان لپاره کار کوي، خو بدبختي داده، چي انسان د ځان ساتني مفهوم غلط کړی، ټول ژوند ئې یوازي پر کار او ستړیا درولی دئ. دې ته ئې فکر نه دی کړی، چي خوښي او خوشحالي له کومه کیږي، د خندا قیمت څونده دئ او د ژوند په سختو او لوړو و ژورو کي څنګه خپل مخ په خندا ښایسته کړو.

انساني بدن او روان هیڅکله ددې توانایي نه لري چي ټول وخت دي کار وکړي، د هغه لپاره خندا او تفریح د موټر د تیلو په څېر کار کوي. نو ځکه خو باید و دې ته ښه پوره پام وکړو. نور و خندوو، ځان خوښ کړو او د ژوند پر هره لحظه خوند واخلوو، د ژوند کارونه په ګړندي کړو او د پیکه ژوند په رنګین کړو.

د تفریح کول، خندل او ځان خوښ ساتل فطري ده. خو دا خوښي او خندا باید دونده نه وي، چي له موږ څخه دین او الله له یاده وساتي. د کتاب و منځ پانګي ته په کتلو ښه سم ښکاري، چي موخه ئې یوازي د تشویشونو له منځه وړل، د خپګان ختمول او ستا پر مخ یو نری مسکا غوړول دي.

دا اوس چي تا و کوم کتاب ته سترګي شخي نیولي دي دا د همدې لپاره دئ، تر څو په خپل کار کي ستړی سې نو یو څو شیبې دي په خوشحاله کړې، که په درس ویلو اخته یې نو یو څو دقیقې د فکر بدلولو لپاره کتاب خلاص کړې، و مجلسونو ته تر تګ مخکي ئې ولولې او بیا په خپل خواږه انداز د مجلس ګډونوال په وخندوې، په کتاب کي را غونډې سوي ټوکي ټکالي، طنزونه او د خندا په نیت راټول سوي حقیقتونه ښه ولولې او د کورنۍ له غړو سره ئې شریکي کړې.

که په لنډ ډول ووایم، نو راځه چي خپل فکر خرابونکي فکرونه، مایوسه کونکي خیالات، مغز خرابونکي لویي او کوچنۍ خبري په ښه خندونکو خبرو له دماغ څخه و باسو، مخه ښه ورسره ووایو او خپل دا تروش و تریو تندیان په دې کتاب ښایسته کړو.

علی الله متوکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

طنز د پښتو ادب یوه مهمه برخه ده.

عموماً طنز دوه قسمه خلک لیکي، یو هغه خلک چي په ډیره خوشحاله ټولنه کي وی یعني ډیر خوشحاله ژوند ولري، یو هغه خلک دي چي په ډېره غمجنه ټولنه کي وي او ژوند یې د کړاوونو ډک وي.

بدبختانه زه هم د یو داسي هیواد اوسېدونکی یم چي له تېري نیمي پېړۍ څخه د پردیو د جګړې ډګر پاته سوی دی. نو ما هم د هیوادوالو د دربدریو او ځینو ټولنیزو خرابو کړنو او بدو رواجونو په خاطر طنز ته مخه کړه. چي هم د طنز د لاري خلګو ته یو اصلاحي پیغام ورکړم او هم غمجن هیوادوال په خپلو لیکنو خوشحال وساتم، د دې سره په څنګ کي مي خاص هدف پښتو ژبي او ادب ته خدمت کول دي.

څرنګه چي نړۍ اوس د بېلابېلو انټرنیټي پوستغالو په مټ د یوې کورنۍ حیثیت لري، نو ما هم اول خپلي طنزي لیکني د فېسبوک له لاري را پیل کړې.

چي د ډېرو ملګرو او هیوادوالو د خوښي وړ وګرځېدې. ډېرو ملګرو تشویق کړم چي لا باید د پښتو ادب دې برخي ته کار وکړم. مګر ځیني خلګ داسي هم وه چي له مایوسۍ او توهین پرته یې بل څه را نه کړل.

ما هم خپل لستوني را ونغاړل او په دې برخه کي مي لا فعالیت زیات کړئ، چي د همفکره ملګرو په غوښتنه مي خپلي لیکني د یو کتاب په شکل را غونډي کړې او ستاسو تر لاسونو مي د کتاب په شکل در ورسولې.

انسان حتماً له اشتباه خالي نه دی، ما تر خپله وسه ډېر کوښښ کړی چي غلطۍ اصلاح کړم، مګر که چیري کوم ځای پاته وه نو زما یې غاړي خلاصي تاسي به یې راته په ګوته کوئ.

او په پای کي د هغو ټولو ملګرو څخه ځانګړې مننه کوم، چي د کتاب په لیکنه او کمپوز کښي یې مرسته راسره کړې ده.

دا یې تاسو او دا یې کتاب!

سعــدالله (کاکـــــړ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خواهشاتو غلامان

زه وو پیرک د عطرو دوکان ته ورغلو، پیرک ته وام دغه عطر رانیسه چي استعمال یي کړي دا انجوني وو هلکوان به داسي درپسي لیوني وي .واي د مور شیدې ما هم دغسي شی غوښتی.

ماښام راغلی خوله یې پیخه نیولي ده واي ستا انډیوالي د خره سپرلي ده، چې د هر چا بغل ته به ورغلم هغه به ول ولاړ سه رزیله په د ا مردار مخ د پلار مرگ دي راپیاد کړی، د مړو عطر وه.

د ماشومانو سره بي ادبي

پرون د جلال اکا کوټي ته ورغلي وو، کوچني لمسي یې خشنگي کوله جلال اکا ورته وای ستا د هغه څه وو څه، چې ته په نازیږې، جلال ورته وای ته په چا نازیږې؟

هلک هم ډیر حاضرجوابه وو ورته واي زه په تا نازیږم.

د زنانوو چمونه

پیرک واي په ټکسي کي ناست یم، یو تور لباس لرونکي نجلی هم په ټکسي کي ناسته ده راته گوري زه هم ورته گورم، اخیر مي طاقت نه وسو سترگه مي ورته ووهله .چې سترگه مي ورته ووهل مخ یې لڅ کړی لوی ببر صوفي دی واي ولي سترگي وهي خبیثه، زه خراب درمعلومیږم.؟

واي ماول رزیله دغه ځای دي لا د خراب دی نر وو ښځه دي نه سره معلومیږي په تور دسمال کي دي سر پیچلی دی یوازي دي سترگي معلومیږي ماچې ویل انجلۍ ده.

عبادت د دنیایي کارو لپاره

پښتانه پلرونه زامنو ته داسي نه وایي چي دا لمونځ کوه، د دوږخ د اور څخه به خلاص سي؛ بلکي داسي ورته وایې چي لمونځ نه کوي ولاکه په کار وو بار کي پرمختګ وکړي، ته د بازگل زامنو ته ورسه په لمانځه ټینګ دي پیسي یې نه سره راټولیږي، تاسي د یوې روپۍ په ارمان یاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابه ټولنه

جلال اکا واي پښتانه ډیر مینه ناکه خلک دي، ورته وام هو مینه ناکه دي خو ناپوه هم دي.

واي یو مثال یې وړاندي کولای سي ورته وام بلکل.

زموږ د کور سره بلوڅان دي د هغو د کور یو کوچنی مي راوګرځوی ورته وام ولي په دا کوڅه کي دا بایسکل داسي بې‌باکه چلوې یو چکه مي ووهی، کوچني بخښنه وغوښتل : بخښنه کوه ماما موږ باندي ملامت یو.

ماول اوس ورته ګوره د سیدنبي کاکو زوی مي راوګرځوی یوه چکه مي ووهی ماول ولي دا بایسکل په کوڅه کي داسي بې‌باکه چلوي، وایې :خود یې چلوم ته وا ستا د پلار کوڅه ده خپل بایسکل مي دي ته وده زما اکا ته ووایم هغه قومندان دي ولاکه دی یوه خوا د پریږدي، ته یي پر کوچنیانو زده کوي رزیله.

جلال اکا ته وام ښکه سو واي بلکل پښتانه په اوس دور کي ترټولو پاته او بي تعلیمه خلک دي.

پر ښځو تهمت لګول

زه وو پیرک په کوټه کي ناست یو، د جلال اکا رنګ ژړ دی راغلي طبیعت یي خراب دی، کښینستی شنه نصوار یي په پزه وکړه.

فکر مي وکړ چي ماینې یو دوه جاروګان وهلي دی.

ویل یې یاره ښځه ډیر رزیل ذات دی.

پیرک ورته ویل بلکل ته هم رزیل یې او د رزیلي ښځي زوي یې، جلال اکا وخښمیدی ویل یي چپ سه مردارخوره په دا مرداره خوله زما د مور نوم مه اخله هغه ملایکه ده، پیرک ورته ویل دا زه نه وایم ته وایې تا د ښځو ذات یاد کړی ستا مور هم ښځه ده.

ویل یي یو بد راځخه وسوه بالا مي پریږده پیرکه .

خبره مي دا کوله ښځه عاجزه ده یو وو نیمی د جارو واری کوي بیا نو ناپوه نارینه ټولو ته په یوه سترګه ګوري.

بي پروا خلک

پیرک واي فلمونه مي کتل، شاته مي هنداره وه فکر مي نه وو، یو ساعت بعد مي پلار ول زویه اوس خورا لغ شیان ګوري، واي ماول زه دا ناروا کارونه نه کوم څو ښکنځله مي هم وکړه.

واي پلار مي ول زویه ما هر څه ولیدل شاته دي هنداره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلا پیسې

پیرک ته وام رزیله ته هر وخت وایي چې د غلا پیسې هیڅاته په ښه نه ورځي ، دا اقبال انجینر څومره د سړکونو پیسې غلا کړي ولي یو څه نه په کیږي، وایي ایا ته د اقبال انجینر رقم ژوند غواړي؟ زه زړه وو نازړه سوم، وایي زه به یې یو څو مثاله درکړم یوازي دا نه مانا چې په اقبال انجینر به یو چم کیږي، واي مور یې هره ورځ په شفاخانه کي پرته وي، لور یي وتښتیدل، کشر زوی یي زما رکم لنډغرو سره ګرځي .واي ته داغسي پیسې وو ژوند غواړي؟

ماول ورک سه احمقه!

ددې پیرک خبیث عقل ته حیران یم.

د خبرو بد مفهوم

ورته وام دوکانداره بوغۍ لري؟

ویې خندل، اي ظالمه موږ ته کله کله ست کوه ناشتې یوازي کوې.

ورته وام د کوچنیانو د ساتیري لپاره یې وړم.

مخ یې بد ونیوی ویې ویل نسته.خبره مي دا کوله چې موږ او تاسي هر څه چپه بیایو.

د مجرد مرګ

واي اکا مي شهید سو ماما مي موټر ووهی وفات سو، پلار مي بندي سو، زه خپله موټر ووهلم پښې وو لاسونه مي مات سوه، دغو ټولو شیان دونده تکلیف ندي راباندي تیر کړي لکه د مداوزل اکا شپاړس کلن زوی میرامد چې مي په ګلپوشه موټر کي ولیدی.

بېځایه شک

خاوند یې پر کټ پروت وو، میرمن چې یې خوني ته راغله، خاوند یې په توس کي پټ دی او خبري کوي، اوف، ګرانې زه بي تا مرم هیله کوم سبا د خیره راووزه، میله به هم درکړم، کالي به هم در رانیسم.

پر میرمني یې اور بل سو یو لنډ لرګی یې پیدا کړی، ورسره پورته یې کړ خاوند یې پر دا سر ووهی .

هغه چې راکښینستی در سر یې ویني ایله دي.

میرمني ته یې وویل چې دا دي څه وکړه د احمق لوري؟

میرمن یې ورته وایې چې زما په شتون کي ته د نورو ښځو سره اندیوالي کوي اوس دي وژنم رزیله.

خاوند :وه د رزیل عیاله ټلیفون مي ګرسره په هغه بله خونه کي برق ته ترلی دي ما خوب لیدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر ناخلاصه قاضي

په کاناډا کي یوه نفر هګۍ غلا کړې وه، غل ونیول سو کله چي یې محکمې ته وروستی قاضي وویل چي دا سړي دا کار د مجبوري څخه کړی دی .حکومت څلویښت زره ډالر ورکړه چي په دغه خپل کار ووبار جوړکړه.

په افغانستان کي یو نفر د هګۍ پر غلا ونیول سو کله چي یې قاضي ته وروستی قاضي بد بد ورته کتل ول خبیثه نا احله ته غلاوي کوي .

امر یې وکړی ول لس کاله په بند محکوم سوي، سل هګۍ جرمانه سوي.

څومره فرق دی، زموږ وو د نوري نړۍ ترمنځ.

بد رواجونه

په پښتنو کي چي خاوند میرمني ته په درنه سترګه ګوري، یا د میرمني عزت کوي، د کورنۍ غړي یې بې ننګه او چاپلوس بولي، دا هم ورته ووایې واي ته بیخي بې ننګه یې، نر خو شامامد دی چي ماینه یې خبره ورته وکړي دی یې په دا سر کي ووهي.

حال دا چي تر شامامد به نو بل شین خر نه وي.

بي ادبه شاګردان

استاد صنف ته راغلی، ویې ویل ټول خاموشه سئ.

هیڅوک نه خاموشه کیدل، ږغ وو بیر وو بار زیات وو، یوازي پیرک د صنف په کونج کي خاموشه ناست وو.

د استاد ورته فکر سو ویل یې راولاړ سه پیرکه، نورو شاګردانو ته یې وویل تاسي انسانیت د پیرک څخه زده کړئ، ما خبري کولې تاسي ټول ګډ واست پیرک چپ ناست وو.

پیرک ته یې وویل تا څه احساس کوی چي دوی فالتو شروع وه زما په خوله نه چپ کیدل.

پیرک خوله بنده نیولې وه، چرپ د استاد مخ ته یې نصوار توف کړه، ویل یې استاده ما څه نه سوه ویلای نصوار مي کړي وه.

د ځینو خلکو ږغول ښه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پابجي اتلان

یاران سره ګډ دي واي ولا تا ناځواني وکړه وینه دي نه راکول، هغه بل واي په دا دوهم منزل کي ورته ناست وم، هغه بل واي هغه بیخي ډیر وه زما ملګري یې وویشتل، خو خاص د مړو وو توپکانو بحث شروع وو...

ورته وام ورونو دا په کم ځاي داسي خواري دربادی تیري سوي؟ بیخي ډیري قربانۍ مو ورکړې دي.

دوی وایي په پاپجي ګیم کي.

اول مي فکر کوی چي د امارت غټ خلګ دي.

نن سبا نیمایي ولس د ګیم اتلان دي.

د ښځي په جامه کي نر

پرون په بازار کي را روان وم، ډیري ختي وې .

یوه ښځه را روانه ده لار مي ښه ور ایله کړل، ورته وام کرار خورکی چي غوځاره نه سي دا ځای ډیر خراب دی.

چي مخ یې را واړوی یو بریتور دی، سر یې په تور ګلداره دوسمال کي پیچلی دی .خلکو ګردو سره وخندل، ده بد هم یوړل وای زه تاته خور در معلومیږم.

په ځواني درته وایم دا د انجونو سټایلونه مه کوئ.

سګواناں د ټولني مکروب دی

جلال اکا ته وام اکا بالا ولویدې سپین ږیری سوي، دا سګواني پریږده .او بل دا کار که ځوان کوي که یې سپین ږیري کوي چنداني کار ولاکه دی.

یو ګړی یې راته کتل، ول په دنیا کي هغه کوم شی دی چي انسان یې نه سي پرینبولاي؟

ورته وام ډیر شیان سته مور او پلار دي ناموس دي کریبان دي.

ول ګوره ماینه پرینبولای سم، سپیان وو سګواني نه سم پرینبولای بل وار مه راته وایه.

بیخي نااحله دي، ینبتانه به خاوري پرمختګ وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بېځایه خبرو تاوان

یوه شپه یو ځای د جاپاني بانډار ته تللي وو، پر دوې بجې پیرک راته ویل ول درځه دا بانډار هم هیڅ خوند نه کوي یوازي د هلکوانو غزلي شروع دي.

ماول هو درځه بیخاره، چې راووتو در یو ځایه راغلو د عسکرو تلاشي راباندې پيښه سوه، ول چیري تللي واست ،دا وخت پیرک کجباسي ورسره کول.

هغه قومندان ته یې درد ورغلی، باره یې دواړه په مرداره چړی کې ودرولو، یو عسکر ته یې ویل ول ته ورته کښینه دوی دي داغسي در سهاره ولاړ وي موږ ځو حوزې ته.

ما وو پیرک هم داغسي ولاړ یو، دوه ساعته بعد مې ور ږغ کړل ماول انډیواله موږ به بالا ولاړ سو هغه ږغ نه کوی، بل وار چې ورغلم د دوکان مخ ته د یخي کونده جګه ولاړه ده خړه ګونۍ یې پر اچولې ده د عسکر نوم لا نسته.

بیخي یې مایوسه کړو، چي راوختو پیرک د یخي کونده د ګونۍ سره چړی ته ورواچول.

د ځینو لپاره پرمختک

پیرک واي پښتانه د چا پرمختګ نسي زغملاي، د نوري نړۍ خلک چي فضا ته وخیژي، هغوی یې تشویق کوي، موږ چي بام ته په کوترو پسي وخیژو ګرده همسایه ګان مو ښکنځل راته کوي .واي د کوترباز زو که درغلو ولا زړه دي در پټاو کړو .

کوتربازان هم ځانونه د پرمختګ والا په خلکو کي حسابي.

بي تربیي خلک

جلال اکا یو چاته ګډ دی، واي دا زما زوی غني د زمبور همزولی دی.

زه هم ورغلم ورته وام اکا زه د چا همزولی یم، د طالبانو د اول حکومت څخه یو کال مخکي پیدا سوي یم.؟

واي ته د شین ګل همزولی یې او شین ګل مړ سو.

د وراره څخه مي یې پوښتنه وکړه، ورته وام دا زمبور وو شین ګل څوک دي؟جلال اکا واي شین ګل مړ سو، زمبور ژوندی دی.

وراره یې واي دواړه د جلال اکا سپیان وه، شین ګل په صحي مانا جنګي سپۍ وو.

د پدر لعنته زوی سګوان دی، زه یې د سپي همزولی کړم.

سګوانان د خپلو سپیو او اولادو عمرونه یو رکم حسابي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خارجي رواجونه

نجلي :سلام ګرانه !

زه مور کیږم او ته پلار کیږي.

هلک: دا څه وایې؟

نجلی: هو هغه د ویلنټاین په ورځ چي مو سره ولیدل.

هلک: د احمق لوري په هغه ورځ خو زما سره زموږ د کلي سات مامد هم راسره وو .

د ویلنټاین سره خو دغسي کیسي هم تړلي دي.

(هیله ده دغه کیسي زموږ په کلتور کي نسته.)

ښکنځلماران

پیرک وایي :زموږ د کور سره په دا هدیره کي روان وم د ځان سره مي میده میده دا غزل ویل:

ښایسته کندهار ډیر ډیر یادومه.

وای د هدیرې ملنګ راپسي را ږغ کړل ول زویه، خورا دي طبیعت برابر دی.

واي ما ور ږغ کړه ما ول ته یې هم برابر که زویه.

واي ملنګ ول ته ودریږه خبیثه

ماچي وځغستل پینه مي په پایڅه کي بنده سوه غوځار سوم، ملنګ راغلی د بوټونو سره راکي غورځیدی.

کله کله د انسان په ډیره بیداري کي شپه سي.

بي مفهومه خبري

د پیرک پلار خلګو ته کیسه کول ول : په سیاست نه پوهیږم، په شنو چاي خوړلو او ګپه کي نو پول تکړه یم.

پیرک ول هو دا هغه کیسه ده:

یو نفر ته یو چا ویل ول ماته یو دانه اس را رانیسه، وایي هغه ورته ویل ول په آس نه پوهیږم د خره نو زوي یم.

موږ ګردو سره وخندل.

د پیرک پلار په پیرک پسي د بوټ واری وکړی، ول اوس دي زه د خره زوی کړم .

اول یو څه مطالعه کړئ بیا یې ووایاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مېسجانو عاشقي

پيرک :سلام ګراني !

نجلي :عليکم سلام ګرانه، په دغه جوړه کي زه څنګه ښکارم؟

پيرک :ته شهزادګی یې زما د زړه دنيا په تا ودانه ده.

پيرک :ګراني زه په دا توره جوړه کي څنګه ښکارم؟

نجلي :واه ګرانه واه، په شنه چمن کي د ګلانو په منځ کي غټ پټ ناست یې خاص د شير اکا د خره په څير ښکاري .

پيرک :ارمان مي هغه کارډونه دي، د سپي لوري بيا ماته ټليفون مه راکوه ورکه سه.

د اوسني او فيسبوکي عاشقانو يو بل ته تشويق او احترام .

فيسبوکي سياسيون

يو ځوان چي په فيسبوک کي سياسي ليکني کوي، زموږ سره ناست دی غټي، غټي کيسي کوي وايي زما سره يې په سياست کي څوک نه سي کولای، زما هر پوسټ ځينو ته يو چپلاخه ده.

په دغه حال کي يې کشر ورور راووتی وايي اغا! دی په ډير غرور ورته واي څه وايې؟

ورور يي ورته وايي: مور ويل ته ودريږه چي پلار دي راسي ورته وايم چي ده د کور د سودا څخه يې پيسي غلا کړي دي په هغه پيسو فيسبوک ته کارډونه ورجمع کوي.

پرون دي هم سودا کمه راوړي وه، نن دي هم، موږ د هغه دوکاندار څخه پوښتنه وکړل د کم دوکاندار څخه چي ته سودا راوړې.

نه مځکي خوله کول، نه زموږ سياسي فيسبوکي ملګري په ننوتی.

(د اوس زماني ځيني فيسبوکي سياسيون.)

په بحث کي بې ځايه ګډون

پيرک موږ ته کيسه کول ول ډير احتياط به کوئ، زما د ماما زوی موټرسايکل ځغلوی، بېباکي يې کول ټکر يې وکړی زړه کي پټاو سو مړ سو .

د کيسي وروسته ما ورته وويل:

د ماما زوی خو دي خوږ نه سو؟ ګردو خلګو پر وخندل.

پيرک ول زه د احمق زوی يم چي تاته کيسه کوم.

زه درته وام زړه کي پټاو سو مړ سو او ته راته وايي چي خوږ خو نه سو.

موږ او تاسي کله کله په کيسه کي سوچ نه وهو، مازي يو خبره کي وکړو وار تير کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ځایه رواجونه

پیرک ته وام په افریقا کې داسې رواج دی، هلک ته ټینګ وهل ورکوي، که یې نارې کړې واده نه ورکوي او که یې نارې نه کړې واده ورکوي .

ورته وام ته به ښنګه سي؟ وای انډیواله وهل او ټکول پرېږده، چې شل وارې لاس او پښې را مات کړي لا ولاکه ږغ وکړم، خو هسې دې واده راوکړي .

زموږ د ټولنې بدو رواجو ځوانان هر څه ته تیار کړي دي.

د بچه بازانو فکر

ملاصاحب نصیحت کوئ، ول مسلمانانو ورونو د یو څو دقیقو خوند لپاره خپل ایمان دلاسه مه ورکوئ، ایمان مو د سره ځې دوږخ درکول کیږي.

پیرک پر ورولاړ سو ول ملاصاحب ولاکه مې ددا تیرې جمعې د شپې راهیسې پر چا ګنده خلاصه کړې ده .

ملاصاحب ول کښینه خبیثه لواطت کاره، زما اشاره شرابیانو ته وه وام شراب مه چیښئ، ته در هغو لا غټ رزیل یې .

مجرد لکه مچ په هره کاسه کې لویږي .

د خراپو خلکو فکر

پیرک وایي کله چې دا ځیني هلکان انجونو ته ګوري، دوی دا فکر کوي چې در ما نو بل ښایسته نسته.

خو د انجونو په فکر تر ده بل خر نسته .

د جماعت غله

د جماعت د لمانځه ثوابونه او ګټې مو سره بیانولې، پیرک راولاړ سو ول هو د جماعت د لمانځه اوله ګټه دغه ده، ولاکه مې په ژوند پر چپلانو پیسې ورکړې وې.

ځینو ته غلا ګناه نه؛ ګټه معلومیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې رنځه مریضان

ډاکټر :څه درسوي دي؟

مریض :موټرسایکل وغورځوم .

ډاکټر :ونیسه پرتوګ دې وباسه.

مریض :ډاکټرصاحب سر مې مات دی.

ډاکټر :ته چینجیان لرې نو اول دې باید دهغه علاج دروکړم.

زیات موټرسایکلانو والا دغه مریضي لري د بل ژوند ته حساب نه کوي .

مناسب نوم

پیرک داسې تلواري روان ؤ

زه او جلال اکا نارې پسې وهوو؛ چې راسه !چای راسره وچښه.

وایي یا څم !یو د ماما زوی مې په روغتون کې پروت دئ ځان غودي یې کړې ده

وام ځان غودي بیا څه مانا ؟ وایي :خپل ځان یې پخپله خراپ کړی دئ .

زه او جلال اکا ورته وایو چې هلکه سم مو پوه کړه!

ځان غودي چیشي ته وایي؟

وایي: موټر سایکل یې څغلوئ تکر یې کړی دی.

هر هغه څوک چې بې ځایه موټر سایکل څغلوي.

هغه ته زه ځان غودي وایم.

بې قدره اولاد

یوه ورځ ما او پیرک یو سپک تکر وکړ.

عسکرو بندیان کړو.

په محبس کې پیرک ته وام سترګې دې چاته دي؟

وایي :زه نو په دې دنیا کې بل څوک لرم؟ سترګې مې دوو انسانانو ته دي.

فکر مې کوئ چې مور او پلار رابښیي.

دئ احمق وایي اول مې سترګې د کرم اکا زوی سیدولي ته دي

دوهم مې؛سترګې د خان ګل اکا مشرې مېرمنې ته دي.

په مجردانو کې سخت د مور او پلار دوښمنان سته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې تاثیر د خلکو خراپ فکر

پیرک واي پېشلمی مې نه ؤ کړی مسجد ته ورغلم!

ملاصاحب راته وایي پیرک خانه !روژه څنګه ده؟

ماویل ملاصاحب!ډېر تکړه یم ولاکه دا وایم چي روژه ده.

ټول یو بل ته ګوري، خاندي، زما هېڅ سر نه خلاصیږي چي څه خبره ده؟

پلار مې بد بد راته ګوري.

یو وخت چې مې ځان ته وکتل د مور چپلکې مې په پښو دي.

پلار د کوره پسي واخیستی ، ورته وایي زما د ماینې چپلکې دې په ګرده کلي ولیدلې.

جماعت ته د تلو یا بازار ته د وتو په وخت کې خپل راسته پرتوګ او څپلیو ته ډېر پام کوئ.

د بې عقلانو دردونه

سیدګل وایي ځیني دردونه انسان وژني.

پیرک وایي هو ځیني دردونه انسان ببخي تبا کوي .

جلال اکا وایي هو ځیني دردونه تر مرګ هم بدتر وي انسان فلجوي.

سیدګل واي :چي اکا مي شهید سوی دی ولاکه مي ښه ورځ لیدلي ده.

پیرک وایي چي د خان ګل اکا مشره، کور والا راڅخه خوابدې سوې ده خیر مي ندی لیدلی.

جلال اکا وایي چې شین ګل مړ سوی دئ ولاکه مي بیا په سکوانی کې ښه ورځ لیدلې ده، شین ګل د جلال اکا سپی ؤ .

ماویل د احمق زامنو یوه خپل سپی هغه بل خپله اندیواله د هغه د مړه اکا سره سم کړل...

سیدګل بد بد کتل ول زه د خره زوی یم چي تاسو ته د زړه درد بیانوم .

هغوی هم دلته خپل غم بیانوئ که څه هم د انسانیته وتلي وي

د ښکنځلو نتیجه

پیرک ته وایم څنګه یې د روژې سره؟

وایې داسې تږی یم لکه د خره زوی.

د پیرک پام نه وو دا بغل ته یې پلار ناست وو .

څو د چمپلانو وارونه یې پسې وکړل، ویل چې بیا کور ته رانسي .د احمق زوو.

کله ،کله شا وو خوا ګورئ چي چټیات وایاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېشيني کنجوس

پيرک راته وايي نس ته هره ورځ دوکه ورکوم.

ورته وام هغه څنګه؟

وايي يو د منيسټر خالي دبلی مې پيدا کړی دی.

کله چې مې نس د منيسټر غوښتنه راڅخه وکړي اوبه ورواچوم چښم يې .

هم پيسې په جيب کې راپاته سي ، هم نس آرام کړم ،هم مې حريفانو ته پايه چاغه وي.

ددې دورې باټک مخلوق دغه هم يو برېا بولي.

بې فکره خياط

پيرک وايي :د خياط څخه مې کالي راوړه .

پلار مې؛ ويل زما کاليو ته پرتوګاښ ورواچوئ زه سهار وختي جماعت ته ځم .

برقونه نه وه تاريکه وه پرتوګاښ يې ور اچولی وو.

سهار په جماعت کې ولاړ يو ګرده خلګ پر بابا خاندي .

چې ورته ومې کتل کميس يې يو رکم دئ،پرتوګ يې بل رکم دئ .

وايي اوس بابا نه درېږي وای زه پر خياط عرض کوم.

خياطان دي لږ ځان اصلاح کړي يوازې د پيسو ګټل هم مهم نه دي .

سيسټيماټيکه نړۍ او غل

يو ځای ميلمانه ؤ کور والا چې ووتل پيرک مېوه په جېبو کې اچوي ، ورته وام مه کوه هلکه بد کار دی، وای دا ورځې هم تېرېده لري ولا ارمان خو وکړو.

ماويل سمه ده.

بله ورځ پيرک راته وايي سخت مايوسه يم ، ورته وام ولي ؟وای هغه کور واله خندل عکاسي يې ښکاره کړه .

ددې کور کوټو بيا امنيتي کېمرې درلودې زموږ پام نه وو ورته .

د پيرک عزت يې ور سلاته کړی

په دا سيسټيماټيکه نړۍ کې ډېر احتياط کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همجنس بازان او عاشقي

پیرک سخت غمجن دئ.

ورته وام ولې داسې غمجن يې؟

وايي حالت مې ډېر خراپ دی.

د عاشقۍ غمجنې کیسې هم راته کوي،ورته وام هلکه کور دي يو مشکل دئ ، واي کاش چې په کور کې مو يو مشکل وای

ورته وام د عاشقۍ او جدايۍ کیسې ډېرې کوې عاشق سوی خو به نه يې ؟

واي هو داغسې يې وبوله !غوټ يې مات کړم هېڅ لار نه راسره وړي نور د خدای څخه مرګ غواړم.

ورته وام ادرس يې راکړه چې کور ته يې مرکه ورواستوم ،پلار او مور ته به يې زاری وکړو يا به سپين ږيري ورواستوو ، وايي ياره د مرکې کار يې نه دئ .

د هاشم نانوای پر زوی نورمامد عاشق يم.

بند که ماول احمقه چټيات !بچه بازان او هلک بازان هم ځان ته عاشقان وايي.

بد رهبر

يو پنجابي ته مي د يو څو انجونو يو څو ويډيوګاني ور واستولې، غوښتل مي چي دوو يې کړم، ماول ستاسي وياړونه وو قدرونه دغه دي.

هغه د ها خوا د سياف، ګلبدين او نورو عکسونه راواستول ول ستاسي قدرونه بيا دغه دي .خدا وو راستي ډير يې مايوسه کړم.

دايې رهبران په شرميږو.

د پير په نوم ټګان

پيرک د پالګر په نوم يو ټګ ته خپله مور وروستل، ورته ويې ويل شيخ صاحب ته يې پال وګوره.

پالګر :خوري ستا په قصمت کې يو ښه او تعليم يافته هلک سته تشويش مه کوه، په دا مياشت کې به دي کوزده ورسره وسي.

پيرک :د ټګ زو دا مي مور ده، که يې ميره خبر سو، ستا سره مي وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي دورې عاشقان

یوه ورځ یې ویل چې زما ملګرې ودیږي، زه هم شاید سبا ځان وژنه وکړم.

څو څو ورځې وروسته یې د هغې ملګرې په واده کې روش وخوړی .

ټیغ یې راوکښی، پر شوندانو وو بریت یې لاس تیر کړی، هغه غوږ لاس یې پر مخ پسې تیر کړی، غوږ لاسونه یې سره وموږل .

ول پر پدر یې لعنت، سخته روش یې پوخ کړې وو، دوېنیمې ډوډۍ مې ورسره وخوړلې .

فیسبوکي عاشقان

پیرک واې یو انجلې ته مې مسج وکړی، ویل یې ته ماته څه راکوالاې سې.؟

ما ورته ویل زړه درکوالاې سم، خپل ژوند درکوالاې سم، ستا لپاره درې نفره په چاکوګانو وهلاې سم.

ویل یې په دا کارو کې هیڅ مه کوه، یو دوه نیم سوه افغان بیسیم کارډ راواستوه.

چې دا خبره یې راته وکړل بلاک مې کړل.

بې ځایه ګډیدل

پیرک ته وام چې نیم ساعت یا یو ساعت نه وي، ماته خوند نه راکوي.

دی واي هو زما په یوه دقیقه کې حالت خراب سي.

ورته وام ته چشي ښیې؟

واي بل نو چشي سته نژدېکت درښیم .

ماول خبیثه زه د نصیحت ویډیوي ښیم.

خوله یې پیخه ونیول.

د ځینو پر دیماغ سمه خبره بلې خواته ځغلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي ځايه خواهشات

د يو ملګري سره ټليفون کوم، وام ځنګه سو هغه دوا کار وکړی، وای هو شکر دی اوس دغونده ښه دی مريض مو.

زه د هغه سره په ټليفون اخته يم، جلال اکا شله سو، ای ناځوانه موږ ته يې هم راوښيه، دا چمونه مه کوه کار خراب دي، چې دا ورنژدې سم کار مي خراب سي .

چې ټليفون مي خلاص کړی، ورغلم جلال اکا د ډيرو خلګو سره ناست دی، ماول ګرده غوږ ونيسئ، وام دغه جلال زما نفس راتنګ کړی دی.

خلګ وايي ولي؟

وام يو چاته مي د معدې دوا وراستولې وه، زه د هغه سره په ټليفون اخته وم جلال راته شله سو، ول دغه د جنسي طاقت دوا ماته هم راوغواړه.

د ګردو په مخ کي مي هغه نفر ته زنګ ورووهی، ماول وروره ما تاته چيش درواستوی، هغه ول د معدې دوا وه کور دی ودان.

ګردو پر خندل جلال اکا خوله پيخه نيولې وه.

عجبه خلګ مو دي، ته به په بله موضوع اخته يې، ددوی فکر يوازي په جنسي خواهشاتو کي وي.

ظالم خواهشات

پيرک وای په بازار کي مي يو ښايستې ته سترګي وهلې!

يو ګړی بعد چې را روان سوم يو نفر مخ ته راته ودريدی، ول ولي خبيثه د بل انجونو ته سترګي وهې، وای ماول ستا ماغزه خراب دي د ځان علاج وکړه.

ول نه يې مني واي ما ول يا.

ټليفون يې د جيبه راوکښی عکاسي يې راښکاره کړل، ول يا به زما خدمت کوي يابه قومنداني ته راسره ځې.

واي ماول وروره خدای وو قران ته وګوره چاته مه وايه.

اوس هره ورځ زنګونه راوهي واي د ۵۰۰ افغانی کارډ راواستوه.

د حلالو يې خلاص کړم، خرکوس د بامه عکاسي راڅخه کړي وه .

نن سبا ډير عزتونه موبايلو لوټ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قدره انسانان

پيرک ته وام پلار هغه څوک دی چي ستا لپاره ټول ژوند قربانوي، ستا سرنوشت ټاکونکی، ستا د ارمانونو پوره کوونکی او ستا د ژوند څيراغ دی.

واي يا وروره غلط سوي، ورته وام ښه ته راته ووايه پلار څوک دی؟

واي زما لپاره پلار هغه څوک دی چي زه يوازي پروت يم او دی مي د مور سره په ګرمه خونه کي جوړه پروت وي، پلار هغه څوک دی چي خپله ټوله شپه په ښه ګرمه بيستيره کي لاس درغاړي پروت وي

ته په کوټه کي د خره په څل کي پروت يې او پلار هغه څوک دی چي بيکاره دي ووينې لکه بني اسرايل چي يې داسي بد درته ګوري.

دغه نقطي يوازي د مجرد په ديماغ کي وي پلار هر څه دی.

د جنګ شوقيان

د پيرک په بازار کي جنګ سو، هغه خلک ډيری وه، ما ګواښ شروع کړی پيرک ته يې ډير وهل ورکړه، چي جنګ خلاص سو د ګردو خلګو په مخ کي يې راته ويل ول ستا انډيوالي د خره سپرلي ده.

ورته وام ولي؟

واي ته داسي مثال لرې لکه د يو چا سره چي په جنګ کي مور ورسره وي.

ماول جنګ دي ورک سي مور سوله غواړو.

جعلي پير

زه وو پيرک د پيرصاحب دربار ته ولاړو، پيرصاحب ويل څوک چي زما سره چم وکړي راته شرمينده کيږي، مريدانو يې ورته ژړل.

زه وو پيرک چي راووتو پيرک راته ويل ماخو د پيرصاحب ټليفون را غلا کړی دی.

ما ويل دا څه کوي د احمق زو بيرته يې وروړه په غرق به مو کړي، پيرک ويل ولاکه يې وروړم چي ځای پر ځای دود وو باروت کيږم.

يوه هفته يې وسوه په پيرک هيڅ ندي سوي .

زيات پيران يوازي د امتيازاتو لپاره پيران جوړ سوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واک څخه غلطه استفاده

پيرک د کلي د ملګرو سره جنجال وکړی، ورته ويل يې تاسي صبر وکړئ رزيلانو، په واده کي يې د دروازي مشر زه ټاکلی يم، هر يو جلاجلا رامعلوم ياست، ولاکه يو لا د ډوډي څکه راڅخه وکړئ.

بله وظيفه يې هم راکول ما دغه وظيفه په خوښه ورڅخه واخيستل ستاسي لپاره.

موږ تل د زور او قدرت څخه غلطه استفاده کوو.

د پير په نوم ګټه

زه وو پيرک پر موټرسايکل سپاره يو، د عسکرو تلاشي راوګرځولو.

پيرک ته واي دا د رنجر ارن دي ولي وربسته کړی دی؟

پيرک ورته واي دا موټرسايکل ما نوی رانيوی.

هغه ورته واي دا لمر ته دوه ساعته کښينئ داغه مو سزا ده.

پيرک په ډيره چالاکی ژړه غوني اواز او په مات زړه را روان سو، زه يې پر لاس مچ کړم د عسکرو مخ ته راته واي اغاجانه ستا قربان سم، تاته به زه يو زرنج راوګرځوم ته درځه زه به دلې پاته سم.

عسکرو يو بل ته سره وکتل پيرک ته يې ويل دا څوک دی؟

پيرک ورته ويل دا د سيد مهتاب الدين اغا زوی دی دده قربان سم.

دوه عسکر راولاړ سوه زه يې پر لاس مچ کړم ويل يې اغاجانه بخښه به کوي غلطي راڅخه وسوه.

پيرک ته يې پنځوسی ورکړی ول آغاجان ته ژر پيپسي راواخله، ورته ويل يې ژر کوه موټرسايکل دي چالان که آغاجان ژر ورسوه اوس به مو په دود وو باروت کړي.

سخت ډير مو وخندل.

افغانان در هر چا د پير تابع دي.

د ټولني د تباهي هنرمندان

پيرک جلال اکا ته وايي واي نن سبا دا پلانی د کندهار بلبل دی، جلال د کوټې په کونج کي ناست وو سر يې راپورته کړ، نصوار يې توف کړه د اوبو منګی ورته پروت وو اوبه يې په خوله وګرځولې پر ړيره وو شونډانو يې لاس تير کړی، ول په کندهار کي يو بلبل وو مړ سو هغه عبيدالله جان وو، هر خر راته په بلبل مه تيروه.

چي څوک دغه احمق د کندهار بلبل بولي هغه هم خر دی.

پيرک ته يې ويل ول هو دا منم دا د ډر مخلوق بلبل دی.

پيرک يې د دوو پيسو کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فخر پر ځای شرم

پیرک واي په مکتب کي معلم صاحب یو کوچنی خط راولیکی، راته ویل یې چې دغه دي ماښام پلار ته ورښکاره کړه.

زه که څه هم په خط نه پوهیدم خو ډیر خوشحاله وم فکر مي کوی چې په خط کي به زما ستاینه سوي وي، ماخستن چې مو د کورنۍ ټول غړي سره یو ځاي سوه، ما هم خط په ډیر غرور راوکښی پلار ته مي ونیوی، ورته مي وویل چې دغه خط معلم صاحب راکړی.

پلار مي خط زما اکا ته ونیوی ول دغه ووایه، زه نو انتظار یم د یوې خوا غرور د بلي خوا په بریتو کي نرۍ موسکا.

اکا مي خط شروع کړي.

خط په دا ډول وو:

ددغه هلک ماغزه د خره دي بل وخت یې مه را استوئ، په ژوند یې ولاکه زده کړي.

د کور ټولو انسانانو سره وخندل، پلار مي د چمپلانو واري راباندي شروع کړه.

د هغې ورځي څخه مي د مکتب څخه زړه مات سو.

د ټلیفون څخه غلطه استفاده

پیرک واي په ټلیفون اخته وم په کور ننوتم، پر پرش کښېنستم ږغ مي وکړی ماول راواچوئ یو ګیلاس چاي د احمق زامنو.

ددغه ږغ سره یو نفر په نس کي راوغورځیدی، ول د چا یې د رزیل زو.

چې ومي کتل د همسایه په کور ننوتلی وم.

دې ټلیفون هم ډیر خلک په غزب اخته کړه.

د درواغو مزل

پیرک ته مو کوزده ورکول، خُسر مو یې پیدا کړی ښه ډیر صفت مو ورته وکړی، ویل یې هلک څه کار کوي؟

مور ورته وویل کاروبار نه کوي اتلس کلن دي یو کشر حافظ دی سبقان وایي.، په دغه وخت کي د پیرک پلار راغلی ویل یې زما ډیر ښه زوی دي.

د پیرک عکس یې د جیبه راوکښی ویل یې په یوه خوا نه دی پاته.

هغه نفر مور ته بد بد کتل ویل یې ولي تاسي خو ویل کشر حافظ دی.

دا زه پیژنم هره ورځ یې د جلال اکا سره سپیان روان کړي وي، ولاکه لور ورکړم چې اور ته یې وراچوم.

په شرمو یې وشرمولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځایه شوق

پیرک واي د کور ښځه راووتم، دا غزل زمزمه کوم :ماته جانان ووایه

په دغه حال کي د مامدین اکا میرمني راباندي را بړغ کړه، ول ورک سه د رزیل زو چې خره ته په جانان وایم تاته ولاکه ووایم.

ماول هر ځای زمزمي مه کوئ.

بي فکره کارونه

د جمعي په ورځ پیرک ته زنګونه وروهم وای په حمام کي یم وام راځه په میله ځو، ما هم لړ تلوار وکړی، چې راووتی هر یو چې پیرک ته وګوري په غوړو کي پوس پوس لري سره خاندي.

پیرک واي پر پدر یي لعنت نیم ښار راباندي خاندي.

ورته وام رنګ دي د خډل دی، خو خیر ولاړو یو ځاي ډول دی ډول ته ورغلو چې ګورم خلګ اتڼ ته نه ګوري پر پیرک خاندي

وروسته چي مو وکتل پرتوګ یې چپه اغوستی دی.

د مجبورۍ ښځه استفاده

جلال اکا وو پیرک سره خوابدي سوي وه، ما ډیر کوشش وکړی چې سره پُخلا یې کړم جلال اکا نه منل، پیرک ته ماول اشنایه زما دا نه مني، پیرک ویل زما یې چم زده دی.

پیرک ورته بیداره وو کله چې جلال اکا تشناب ته روان سو پیرک ورغلی د تشناب په دروازه کي ورته ودریدي، ول ولاکه راځخه ننوزي چې جوړه ونه کړي، جلال اکا یو دوي دقیقي ځان دوري دوري کړي اخر یې سر خلاص سو چې ولا کار خراب سي.

د پیرک سره یې جوړه وکړه پر مخانو یې سره مچ کړه، پیرک هم تشناب ته د تګ اجازه ورکړه.

د پیرک عقل ته حیران یم.

بد خلګ هم ځان ښه بولي

انور ماما په کوټه کي ناست وو، د جلال اکا سره یې د را رواني سګواني او سپیو په اړه ډیر مجلس وکړی، وروسته جلال اکا ورته وویل ته دا غمجني کیسي ایله کړه یو سګریټۍ ډک کړه.

سګریټۍ ډک سو انورماما وو جلال اکا ښه ډیر ښکنځل نورو سګوانانو ته وکړه، جلال اکا پر وه انور ماما ته ورواړوی، انورماما سګریټی کش کړی، یو شعر یي وویلی چې پر موږ لګیږي پر ودي ښکیږي، دود یي د زامنو خوا ته ور پو کړی، ویې ویل ښه کوئ زامنو د مشرانو لار تعقیب کړئ هیڅکله به پر شا رانسئ.

نو ماویل پښتانه که هرڅومره بد وي بیا هم ځان ښه بولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرمختګ په نوم چټيات

پيرک واي انډيواله پرمختګ نسته.

ورته وام ولې؟

واي خلګ چې طياري په هوا کړي نور يې تشويق کوي، موږ چې کاغذباز په هوا کړو ټوله کلی ښکنځل راته کوي.

دغه دوی خپل پرمختګ بولي.

هر څوک د نمک نوم استفاده کوي

سخت ډير مي وخندل، دا د بازار تشنابو ته ورغلم، يو ځوان راووتی تشنابو والا ته واي لسی درکوم، دی ورته واي شل غواړم، تشنابو والا واي اول چني نه وهي چې ځان هوسا کړي راووزي چني وهي.

واي در شل کم نه کيږي موږ ته هم شی نه کي راپاتيږي.

ماور ږغ کړه ماول هو تيل ګران دي، دوی ته هم شی نه کي ورپاتيږي.

خلګو پر وخندل..

ول خره نمک حرامه ياست اول مو ولي ږغ نه وي چې راووزئ خبري مو شروع سي .ماول رزيله په اخراپو تشنابو تا څه روشونه په موږ وخوړل چې وا نمک حرامه ياست.

در داغه لا خلګو پر وخندل.

اخر يې جنګ کوی باره ماول خلګ به واي پر تشنابو يې سره جنګ دي.

اوس خلګ په هره موضوع کي نمک رامخته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينو ته مهم

پيرک خاموشه ناست دی، ورته وام هلکه ولي داسي مايوسه يې؟ واي پول مي طبيعت په خراب دي .

وام ولي؟.

واي موبايل مي ورک سو ډير مهم شيان مي پکښي وه.

ورته وام اعلان به درته وکړم، رشتيا هم ځيني مهم اسنادونه وو شيان چې ورک سي بيخي ګډوډيشن جوړ سي.

واي يا د اسنادو څه وو څه، چې اسنادونه واي د اختر ورځ وه.

ورته وام بل نو چيش داسي مهم دي؟

واي د کرم اکا د زوی سيدولي، د خان ګل اکا د ميرمني او د جلال اکا د سپيانو عکسونه پکښي وه .

ماول ولاړيږه احمقه.

خبيث دغسي مايوسه ناست وو تا چې ويل د پلار جنازه يې ورته راوړه .

په دا ټولنه کي دغسي خلګو هم ځاي نيولی دی.

غلط ملګري

پيرک واي دغه د ملګري د ورځي د لمانځلو سخت مخالفه يم دا فالتو کار دي.

ورته وام ولي؟

واي يوه ته مي سهار د وروركلوي لاس ورکړی، ماسپښين يې ټليفون راڅخه غلا کړی.

د وروركلوي لاس هر چاته مه ورکوئ په دې دور کي.

د تلواري کار

نن پيرک داسي بې تابه ګرځي چې کښيني بيا ولاړ سي، په پرتوګ کي يې لاس اچولی دي .ورته وام هلکه نن ولي داسي بې حاله يې واي زه خو نن غرق سوم ورته وام ولي خير.؟

واي ملګرو مي زنګ راووهی چې راسه نن به په شورم کي ګپه وکړو، زه هم ور روان سوم چې ورغلم دوی په شورم کي پر جماعت ولاړ دي، ما هم بيداري کول ماول ژر اودس وکړه چې يو رکعت ورسره وکړي لا نښه دي، دا بغل ته يو سپين بوتل پروت وو ما چې پر حمله کړه استنجاه مي په ووهل هغه تيزاب وه.

اوس زه چې وام در نامه لاندي يې په چاکوګانو وهلی يم، نه ډاکټر ته ورتلای سم د شرمه، نه مي پر ځای طاقت کيږي .

کله کله يو شی يو وار ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باندار دوښمن

یو میلمه راغلي وو، زما د پلار انډیوال وو، د ایران د شپو کیسې یې راته شروع کړې، زه په فیسبوک اخته وم میلمه ته مې پام لا نه وو، بیا به مې یو بړغ پر وکړی مرتضٰی استاده خداې دې راوله چې دیغت ونه کړې، یو څلور پنځه واره چې مې ورته وویل، اخیر یې ول غبّ خر او رزیل زه یم، ما د خپل ژوند نیمایي کیسې درته وکړې، او ته وایې چې د یغت ونه کړې خداې دې راوله.

ټوله باندارونه او محفلونه فیسبوک او ټلیفون خراب کړي دي.

د زمري په پوښ کي چغال

زموږ په کلي کي دري ورونه وه خورا کش وش ګرځیدل، سري مزاري خولی یې هم پر سر وي، شني داني به یې په غاړه وي، نومان یې دي ننګیالی، توریالی، زمریالی .

یو بل ځوان د خدای عاجزه دی، خلک یې چغال ګلو بولي، یوه ورځ یې ددا ننګیالیانو سره جنګ سو، ټولو ننګیالیانو د چغال ګلو څخه ځغستل.

خبره مي دا کوله دا کش وش چې ځې د خداې تعالي یوه لار ولاکه لري.

د پیر ګټه ډیره او اخلاص یې کم

د پیرصاحب دربار ته ورغلی وو، چاې راغلي په لسو نفرو یې یو کوچنی چاېبر چاې راوړې، پیرک بیا د چایو ډیر شوقي دی، زما سر په خلاص سو چې پیرک ته کوچني چاېبر خوند ورنه کړې.

پیرک جذب سو چې دا جذب سو اول یې ګروپ مړ کړی، ناري سوي دربی سو یو دوه نور جذب سوه یو وخت چې بړغ وسو چې ګروپ

ولګوئ پیرک مو هم ټینګ کړی سم سو.

چې ومو کتل چاېبر او ګیلاسونه وچ دي، پیرصاحب ته ماول هغه چاې څه سوي؟

پیرصاحب ول هغه ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ په غره کي چپه کړی، ماول دا مریدان ځانونه په ونه سوځي.

ددغه خبري په کولو سره دري څلور ور وغورځیده د پیرصاحب پښو ته ورولویده.

چې راووتو پیرک ته ماول ته رشتیا جذب سوي ول یا دا احمقانو چاې لړ راوړي وي، قصدا مې ګروپ مړ کړ، هغه چاې ټولې ما په تاریکه کي وچښلې دوی ولې دونده کوچنی چاېبر چاې راوړي.

پیرصاحب ویل دا ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ پر غره چپه کړې.

زموږ هدف یوازي ټګان دي د پیرانو په نوم، اما اصلي پیرانو او ښو خلګو ته احترام لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډاکټر حقایق

د پیرک ملا خوږېدله د هېوکو ډاکټر ته ورغلی ؤ.

هغه ورته ویل تشویش مه کوه !ستا علاج اسانه دئ.

کله چي یې نسخه ورولیکل، په نسخه کې یې یو جوړه ولچک ورولیکل.

ویل یې د شپې چي بیدېږې خپل ځان ولچک کوه.

پیرک ویل ددې زماني عجب ډاکټران دي !زما ملا خوږېږي دئ ولچک راکوي.

ډاکټر ورته ویل خبره پاکه ښه ده.

ته د لاس خواري کاږي د شپې چې په ځای کي پریوزې، لاسونه تړه !دخواری کښلو څخه به خلاص یې ملا دې خپله جوړېږي.

پیرک ول در ووزه دا رزیل خو په شرمو وشرمولم ټول حقیقت یې راته بیان کړ.

اوسني مينان

یو رقم ټلیفونه دي اواز اړوي.

پیرک ته مي ټلیفون وروکړی د ښځې په اواز کي.

وایي څوک یې ورته وام یو چا دې نمبر راکړی درباندی مینه یم .

واي ددې خبري ثبوت راکولای سي؟ چي ته نجلي یې؟ ورته وام دا د سینګار دوکانو ته راوتلې یم راسه ما به ووینې.

یار لالا نو ښه ځان ساټ وو باټ کړی دي حمام یې کړی دئ.

زه پر یو دوکان ورته ناست یم وایي کمه یې.

ناکي ښځه مې وروښوول ماول دغه یوه زه یم.

دئ هم په پسي سو څو دقیقي بعد مي زنګ ورووهئ ماول بالا ولاړ سه ! زموږ کور رانژدي سو.

بیا یې ټلیفونونه راکول راته ژړل یې چې زه پر تا عاشق یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجرد خوښه

پیرک ته وام ستا د خوښي
لیکوال یا شاعر څوک دئ؟
فکر مې کوئ چې رحمان بابا یا هم نصیراحمد احمدي
به را یاد کړي، دئ رزیل راته وایي
هغه د واده د اولي شپې کتاب چي یې
لیکلي دي.

ګل یعني ته چپ سه

پیرک نورو خلګو ته کیسه شروع کړي ده!

شاه فیصل پر راوغورځیدئ وایي ستا په خوله کي خبره ده په ګل دي بدله وي.

پیرک ورته واي ګل یې څه و څه .د کیسي خوند او زما سور دي را خراپ کړي ، بالا ته غریړه زما کیسه ولاکه یو لا واوري .

ګرده عمر په کیسه یا بانډار کي دا د ګل موضوع مه تکراروئ .

موږ او نږئ

د نوري نږئ کوچنیان:

هلکه څوک یې؟ او ولي داسي ځغلي؟ الیکس یم، د پاول زوی ځم د ښوونځي ناوخته دئ.

او زموږ دا: هلکه څوک یې او ولي داسي ځغلي رډی یم د بډک زوي ، دا همسایه ګانو د رزیل زامنو زموږ کوتره نیولي ده دوی نوي رابار سوي دي موږ سم نه پېژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي وړي

د جلال اکا باندار ته ورغلم.

سترګيې يې لوېدلې دي مخ يې تک ژړ دئ.

ورته وام خير دئ؟ څه درسوي دي؟

واي دا ډير وخت په پيرک پسي وم.

ورته ويل مي چي هغه ګولۍ راپيدا کړه چي تناسلي آله غتوي.

پيرک راته ويل چي؛ ندي رامعلومې.

ما ډير په عذاب کړئ.

پرون يې ګولۍ راوړې ما چي وخوړلې در نس يې ايله کړم .

د تنګسي مسلمانان

پيرک وايي که دي پياد دي يو وخت هغه سره دوړه راغله ټولو خلګو ويل چي دغه د عذاب وو قيامت علايم دي.

نو پيرک وايي په دغه ورځ زموږ د کورنۍ غړو چا نفلونه کول چا تلاوت کوئ چا درودونه ويل.

ما هم يو کتاب مخ ته نيولي وو ماول خدايه ددغه کتاب په روي سره پر موږ عذاب مه راوله.

يو وخت چي دوړه ودريدل، چي ومې وکتل د واده د اولې شپې کتاب مي په لاس کې ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيک ملګرى

زما يو چيک ملګرى دي .زه يې ډېر په عذابوم.

چې خبري درته کوي ګوري هغه بل ته ګډ تاته وي.

پرون زه وو جلال اکا په بازار کې روان يو، يو چيک ملګرى راباندي پيښ سو ګډ ماته دئ ګوري جلال اکا ته.

وايي چيريي سوسته چي ورک يې زه قصداً بِرغ نه کوم.

جلال اکا ورته وايي شرم وکه!

هغه بيا ګوري جلال اکا ته ماته وايي سسته اوس شناخت لا نه کوې.

جلال اکا ورته وايي سست دې پلار دي سست ته يې!

په دغه حال کي چي دوى لاس سره اچوئ ما سره تينګ کړه .

جلال اکا ته وايم دئ چيک دئ، زما سره ګډ وو.

جلال اکا خوابدئ سو واي هر وخت ستا دلاسه زه بې عزته يم.

بخيل خلک

يو ملګرى مې په بازار کي د پرچون دوکان کوي.

نارې وهي چي ورغلم وايي ډېر ناځوانه يې !دا زموږ غريبانو دربار ته نه راځې .ورته وام دغه دئ اوس راغلم.

وايي انرجي درته را واخلم که يخي اوبه؟

زه ورته وام شئ لانه خورم

پلار يې سترګه ورته ووهل وايي د پريج شيان تاوده دي

چاى ورواچوه.

سخت درد راغلئ..

چې چاى يې راواچولې زه هم ورولاړ سوم هغه ښه بيسکوټ مي درې داني راواخيستل ومي خوړل د چاى سره .

پلار يې غاښونه زوى ته چيچل، چې زه را ولاړ سوم خداى خبر چې څه عمل به يې ورسره کړى وي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښيار عسکر

يو ځوان پر تلاښي راوګرځوم.

وايي دا موټر داسې ځغلوي لېسنس دې ښکاره کړه.

هغه د ډاکټر نجيب د شپو د پلارتذکره راسره وه.

ورښکاره مې کړه.

وايي دا لېسنس خو جعلي دئ!

ماول ته ئې يو وار راسته ونيسه بيا ئې جعلي وو اصلي معلوم کړه.

ړانده عاشقان

د پيرک سخت طبيعت خراب وو، ورته وام هلکه ولې داسې يې؟

وايي: پر خپلو هغه تيرو کړو پښيمانه يم چې په تيرو دوو کالو کې مې کړي دي.

ورته وام په موضوع مې پوه کړه!

واي دوه کاله مې مسجان ورسره کول مينه مې ورسره درلوده، يوازې مې د څلويښت زرو افغانيو کارډونه ورجمع کړي دي، نوم يې ستاره وه نن چې مې وليدل خره لا پر ښايسته وه .

ماول رزيله ته اوس هم بختور يې انجلۍ يا ښځه خو ده، د خلګو دا دوه يا دري کاله بعد يا نظرماد کبابي وخېژي، يا ګلو بايسکل ساز وخېژي .

فيسبوکي عاشقي داغسې وي.

د مجرد هيلي

پيرک وايي نن فساد راوسو.

ورته وايم ولې؟

واي يو توري سترګي مي وليدې، د زرنج په باډۍ کې يو دانه ناسته وه، لاس يې راته وښوروی، ما هم موټرسايکل پسې چابک کړی د سترګو اشارې مو سره کولې، ښه در ډېره پسې ولاړم يو وخت چې زرنج يو کور ته ودريدی زه هم ورته ودريدم چې ورته ومې کتل هغه د چارګل اکا زوی شيرعلي وو تور دوسمال يې پر سر اچولی وو .

راته ويل يې ول راځه غرمه به زموږ سره تيره کړې، ماول ورک سه رزيله، نژدې وه چې په موټرسايکل مې ځان غورځولی واي .

ددې دوري سټايلونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خراب سټايلونه

د پيرک مخ پرسيدلي دي.

ورته وام ولي هلکه دا څه پيښنه ده؟

يو څه ناکوجاتي يې وويلي بيا يې کيسه راته شروع کړه:

واي پرون د جمعي لمانځه ته روان يم تلوار مي دی په دغه حال کي د يو زناني سره وموښتم ما چي يې غټ وريښتان وليدل فکر مي کوی چي زنانه ده، ما ويل بخښنه کوه خورجاني، چي مخ يې راواړوی يو بريتور ځوان دی غټ وريښتان يې دي.

ويل يې احمقه رزيله زه تاته خور ښکارم .

نوره کيسه يې نه راته کول، خداي خبر څه سوکان يې وهلي وو، لکچي پر وسله وال کس پيښ سوي وو.

بې معنا خبري

شيرين اکا راسره ناست دی، يو هلک تيريږي راته واي دا هلک مي سخت خوښيږي .انتيکه اننګي يې دی سخته لبان يې دي.سترګي يې وژل کوي، چي درسره سپور وي د ارغنداب يا هم پنجوايي په باغو کي ګرځي.

لس دقيقي بعد يې کشر زوی د بل صوفي سره پر موټرسايکل سپور دی ورته وام شيرين اکا دا څه وينم، واي دغه رزيل صوفي که مي ونيوي په اور يې سوځم .

ماويل ګوره شيرين اکا لس دقيقي مخکي دي د بل پر هغې خوند اخيستی اوس دي خپل عزت برباد سو، ويل يې زه مازي احمق يم.

خبره مي دا کوله خواهشات هغه وخت کنټروليږي کله چي مو بدکاري ته هوا وسوه د خپلي لور، خور يا هم زوی او ورور عزت په فکر کي راولي.

ناصالح اولاد

د پيرک دوی کوټې ته ورغلم، پيرک ته وام ټليفون دي ولي بند دي؟

واي ټليفون مي خراب دی.

واي شی چي زوړ سو يا يې کچره دانی ته غورځوه، يا يې در پښه لاندي کوه.

دا بغل ته يې پلار ناست وو د چمپل وار يې پر وکړی، ول ولاړ سه د احمق زو داغه عزت دي راکړی.

يا مي در پښه لاندي کوې، يا مي کچره دانۍ ته غورځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو غلامان

پیرک واي ښځې دوه مذهبه خلک سته زمونږ په ټولنه کې.

ورته وام لکه څنګه؟

واي کله چې یو غریب د انجونو شوقي وي، دوي ټول په مردګو ورته وایي .او کله چې یو پیسه داره د انجونو شوقي وي، دوی سره وایي واي دا حاجي صاحب عجبه ښه سړی دی، بس یو لږ د انجونو شوقي دي، هغه یې مونږ څه کوو.

ځان ته غټ ویل

پیرک واي زما لپاره ترټولو مایوسه کوونکې ورځ هغه وه، کله چې دوولس کلن وم، ما د مداسلم اکا لور ته د میني په سترګه کتل، هغې راته ویل زوی جانه دغه لس روپۍ واخله د پنځو روپو ژاولي راوړه پنځه ته واخله.

د چرسیانو فکر

یاره دا چرسیان هم انتیکي کوي، په کلي کې خړي اوبه راغلي دي، ددا مانده پر غاړه ناست یم، مامد کریم راغلی راته واي خورپیه دلته په دا کثافاتو کې ګرځې درځه چې زه دې جنت ته بوزم .

ورته وام درځه، روان سو د مامد کریم دوی کوټې ته ولاړو چمن یې شین کړی دی، د چمن پر غاړه ګلان دي هلته کښینستو.

مامد کریم چای راوړې سګرېټیان یې ووهل، چای مو وخوړلې، زه ورته وام زه ځم کار لرم، واي ولاکه ګام لا واخلي اوس بورا راځي هغه دربانده وینم .

زه هم حیران سوم فکر مي کوی چې دا بورا به پیری وي، نجلۍ به وي بل کوم غټ حیوان به وي؟ دري ساعته مي په انتظار تیر کړه ماته واي اوس یې وخت دی په زوره ږغ مه لره.

یو ساعت مي نوره هم خاموشي اختیار کړه که ګورم یو ژړ مچ راغلی بوزهاري یې دي، پر ګلانو کښېنستی ماته واي سبحان الله بورا لس دقیقي مخکي راغله بخت دي کار کوی.

پر سترګو مي ورته توره شپه سوه ماول رزیله ددغه یوه مچ لپاره دي څلور ساعته کښینولي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړم نه چغال

پيرک واي يو نفر په کوڅه کي کش وش روان دي، زه ورته وام هلکه څوک يې؟

واي موږ اوس نوي رابار سوي يو،.

ورته وام نوم دي چيش دی.

واي نوم مي لړم خنجري دي.

برچه يي په ګنډه وهلي ده واي دغه مي انتخابي نښان دي .

تازه د پلچرخي د زندان څخه رايله سوی يم، دري مړي مي کړي وه .

په دغه حال کي د واده ټکان وسوه.

ما وځغستل خنجري زما در مخه وځغستل، د شيرمامد کاکو په کور ننوتی، د ها خوا يې د کوره په لغتو وو سوکانو راوايستی، شيرمامد ورته واي څوک يې د احمق زو چې په کور راننوتې، دی ورته واي لړم خنجري يم دلته ټکان وسوه.

هغه ول د احمق زو دا خو لا خنجري هم يې چې داسي بې ننګه يې .

شيرمامد کاکو ول پيرکه ته دا خنجري وګوره څومره زړه ور دي بدماشي دده څخه زده کړه.

زوړ ګنهګار

تازه ګل اکا ته وام تاته چيش سکون درکوي، فکر مي کوی چې دی به ووايي چې د جماعت لمونځ د مولوي ياسين يا ابوالفيض نصيحتونه،

يا هم د مور او پلار غيږ او يا هم د هغو خدمت.

دی احمق راته واي شني چاې او صندل، د کوټې پاې د زرسانګي او ګلنار بيګمي غزلي او د يار محمد اکا د زوی پر ځنګون باندي سر.

ځيني زاړه سوه سړي نه سوه.

چي دغه زاړه ګنهګاره ورک نه سي ټولنه مو نه اصلاح کيږي .

د وطن نه، د سپيو عاشقان

جلال اکا ته وام هغه کم غم وو ستا په ژوند کي، چې ته يې ډير مايوسه کړې؟

فکر مي کوی چې دی به راته ووايي چې د مور او پلار غم يا هم د هيواد غم.

دی رزيل راته وايي ترټولو ډير غمجن حالت او غمجنه ورځ مي هغه وه، کله چي هغه زما قمرغاړی سپی مړ سو، د هغي ورځي څخه مي بيا ولاکه په سګواني کي جګ کتلی دی، نه مي ولاکه ميدان ګټلی دی، زه يې د عمر لپاره مات کړم .

ځينو ته بيا سپی تر مور پلار او وطن هم ورتيږ وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بد کار فخر کول

زه ، پیرک او کبیر پرون یو ځاي میلمانه وو، کور والا راته واي دباندي یخ دي دننه بیده سئ، موږ ویل سمده، چې کوټې ته ولاړو پریوتو ګروپ مړ سو په دغه وخت کي د یوه څخه باد پري سو، ما ږغ کړه ماول دا کم سست واچوی؟

پیرک ږغ کړه وایې ما واچوی دغه ځیګر ، ځان یې وټکوی .

په دغه حال کي د کور خاوند څیراغ ولګوی واي کم ځیګر، پیرک سر په توس کي پټ کړی درسهاره یې سر نه دی لڅ کړی سهار د اذانو سره وتلی وو.

پیرک فکر کوی چې یوازي موږ ملګري یو بل څوک نسته هغه کور والا هم دلي پروت وو.

د مور لپاره سم زوی هم مریض وي

د پیرک دوی کره ورغلم دروازه مي وروټکول، مور يې راووتل ورته وام موري پیرک چیري دی؟ واي هغه سخت مریض دی، دوي ډوډی څلور ایشیدلي هګي او یو څه میوه یې وخوړل بیده سو .

ورته وام موري خوراک یې ندی کړی، واي هو داسي مي خوا په بده ده مړ نه سي .

ماول دا خبیث خو لا مریض دی، کني انسانان یې خوړل.

د زور مسلمانان

د یو نفر سره مي د پیسو حساب وو، ورته وام حاجي صاحب هغه زما پیسې راکړه، واي نه یې درکوم لاس دي خلاص توره دي تیره.

وام مه کوه حاجي صاحب بیا به ارمان وکړي.

پوښتنه یې وکړه هلکه ته څوک یې؟

ماویل د قومندان خوریي یم کرار یې وخندل په جیب یې لاس چخ کړ پیسې یې راکړي .

ویل یې زموږ ماما یې کني ژر مي نه درکولې.

چې پیسې چې مي حصول کړي ومي ویل حاجي صاحب تاسي د خدای څخه نه بیریږئ د زورور او یا هم واکدار څخه بیریږئ، زه د قومندان هیڅ نه یم یو غریب سړي یم.

بد بد یې راته وکتل ول ورک سه رزیله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل شرمول

د جلال اکا کره میلمانه یو، د جلال اکا زوم هم راغلی دي په میلمستیا، جلال اکا غواړي چې پر خپل زوم ګپه وکړي کم يې راولي، خپلو لمسیانو ته وایي په تاسو کي کم یو د حمار زوی دي.؟

د جلال اکا کوچنی زوی راوغورځیدی واي زه د حمار زوی یم .

موږ ګردو سره وخندل جلال په شرمو وشرمیدي .

همیشه د بل د بیعزتي هڅه مه کوئ کني خپله به بیعزته سئ.

د ټولني خرافات

یو ملګري ته وام په دې نړۍ کي ستا د خوښي ځاي کوم یو دي.؟

فکر مي وکړي چي دی به راتهووایي چې جماعت یا د مور غیږ.

دئ احمق راته واي تشناب دي .

فیسبوکي عاشق دي.

بهرني لفظونه کارول

جلال اکا ته وام دا شاه ولي کاکو سخت ده حمار عادتونه لري.

جلال اکا راته واي زما پلار دي خداي د ټول مسلمه امت سره وبخښي زما د پلار هم زیات عادتونه د شاه ولي کاکو وه، زه چې شاه ولي کاکوووینم د خپل پلار مینه مي په ماته سي.

دی رزیل چي وای دا حمار یو ښه سړي ته وایي.

د بل په غم خوشحالي

د یو نفر مور مړه وه ټلیفون يې راوکړي ویل يې نن يې ختم دي خاماخا راسئ، ما ویل سمده .

زه وو پیرک ورغلو دعاوي ، او ختمونه وسوه کله چي د ډوډۍ وخت سو، سترخوان هوار سو، پیرک ماته مخ راواړوی وایي سخته روبه ډوډۍ ده، خداي دي يې پلار هم مړ کړي چې بیا يې ووهو.

زه پیرک ته سترګي وهم چې ږغ مه لره دا بغل ته ناست کس يې زوی دي، پیرک بیا ووایي.

اخر يې د زوی حوصله ختمه سوه وای ولي داسي کوي د یوه نس ډوډۍ لپاره مي پلار را وژني ډوډۍ به مفته درباندي وخورم ښیراوي مه کوه.

دغه پیرک د احمق زوی زه په شرمو وشرمولم .

ځیني د خیرات لپاره خلګو ته د مرګ دعاوي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځایه شک

مد اشم ټلیفون کوي، پیرک بغل ته نژدي ورغلی غوږ یې ورته ونیوئ، وایي اخ سخته نازک اواز یې دي، څنګه اندامونه به یې وي، ناځوانه ښه ښه شیان یوازي استعمالوي موږ ته ست لا نه کوي، دغه یې انډیوالي د بازار رنډۍ ده، دی یې موږ ته نمبر نه راکوي .

مداشم چې ټلیفون خلاص کړي مخ یې بد ونیوی خواشینی کښینستی.

پیرک ورته واي زویه د یوه نمبر مي درته وویل خوابدی سوي، ډیر ناځوانه یې.

مداشم ورته واي واخله دغه نمبر پیرک وخندل ژر ژر یې نمبر په ټلیفون کي ووهی .مداشم ورته وویل دغه نمبر زما د مایني دي که ټلیفون ورکوي که یې نه ورکوې نور ستا کار دي.!

مداشم وویل که یو چا د خپل فامیل د یوه غړي سره ټلیفون کوی، تاسي فکر کوئ چې مردګو دی یا هم د رنډۍ سره ټلیفون کوي.

خاموشي اختیار سوه پیرک وویل در ما فسد او کمزوري انسان نسته.

بد هر ځای بد وي

زه وو پیرک روان وو، په بازار کي د یو لغړزني او صوفي سره جنګ وو، چې ور وګرځېدو پیرک هغه لغړزنی د شا د خوا ټینګ په غیږ کي ونیوی، ورته وایي ته خو سم ابداره ځوان یې د ناکي احمق سره دي جنګ دی، صوفي پیرک ته ول رزیله ده ته څه نه وایم تا ولاکه پریږدم.

کهاله خلګ

زه چې به د شپې بیدېدم د اوبو غټ ګیلاس به مي ډک سر ته کېښودی، یو څه نامرده یم د شپې مي د لاسه نه کیږي چې د خوبه راکښېنم ګیلاس ډک کړم، پرون چې پریوتم ګیلاس مي ډک کړی وو، د شپې داسي ټینګ تږی سوم، که فکر مو وي چې سړی د خوبه راکښیني اوبه خورا ښه خوند کوي

چې راکښېنستم اوبه مي داغسي پر سر پورته کړي، کله چې ګیلاس وچ سو شونډانو ته مي یو شی راورسیدی، چې ځیراغ مي پر ولګوی موږک ورلویدلی دی، دلي کي مړ دی ښه خیشت یې هم خوړلی دی، ګرده ورځ مي خوا راګرځیدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخبره او مغروره خلک

کت فرانسوی یې په پښو وو، ګز او بر روان وو، ریکارټ صدری یې اغوښتي وه، په غلطي کي ورڅخه وموښتم ما ویل بخښنه کوه وروره.

بد بد یې وکتلووایي ته ما پیژني؟

سخت درد راغلئ، ما ویل هو د سوست عبدل زوی یې، پلار دي په هلکوانو پسي داسي ګرځیدی لکه په دوښمن پسي.

خلکو پر وخندل.

نو ماول احمقه تا دغه خبري ته مجبوره کړم.

مختلفي ژبي

د دوو وردګو سره جنجال وو، یوه ورته ویل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، بل ورته ویل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، پیرک ویل دا څه بي عقلان خلک دي پر ګوز یې سره جنجال دي شرمیږي هم نه، ماول رزیله دوی ګاز ته ګوز وایي.

بیغیرته شوقیان

د جلال اکا سره ناست وم کوچنی لمسی یې راغلی ورته ویل یې نیکه جانه انا وایي دوه سوه افغانۍ راکړه زه چیلکي په رانیسم، په کوچني پسي یې دبره وغورځول ویې ویل ځي د خره زامنو په هغه ډیرو فرمایشو روپۍ لا نه لرم.

شل دقیقي بعد یې زوی ته دري سوه افغاني ورکړي ول ورسه سپي ته غوښي په راوړه، ماته یې مخ راواړوی ویل یې را روانه جمعه سګواني ده چې ومي نه شرموي.

ماول احمقه کور والا دي شرموي سپی نه.

د جنت شوقیان

تل به یې ویل د شهادت د مرګ ډیر ارمان لرم، هغه شعر به یې هم زیات اوریدي .

د شهادت خوږي مرمۍ په انتظار یمه ستا.

کډه به وړم له ژندګی په انتظار یمه ستا.

کله چې د واده ټکان وسوه په تشناب کي پټ سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی تربیي ماشومان

ښځې ډېر مي وخندل، زه وو پيرک په کوڅه کې روان يو، يو څو کوچنيان په يو ليوني پسې ځغلي او ډبرې پسې غورځوي، پيرک کوچنيانو ته وخښمېدی ورته واي که ستاسي پلار پر دغسي حالت وي يو څوک يې په ډبرو ولي ستاسي غبرګون به څه وي.؟

په دا کوچنيانو کې يو خورا رزيل وو، ورته واي نو دی ستا پلار دی چې داسي خوا په بدوي.

ګردو کوچنيانو زما په شمول پر پيرک وخندل، پيرک ته درد ورغلی په کوچنيانو پسې يې ډبرې وغورځولې ، ول تاسي ټول د احمق زامن ياست.

فيسبوکي اتلان

پر ځای ټاکنه، د وياړ ځای دي ماما يا کاکا يا اکا مي په پلاني ځای کې په دنده وګمارل سو، حقيقت هم د ماما په پوه او وړتيا کې شک نسته.

ماما به يې نو دردا ځته خر وي، يا به واسطي او يا به هم پيسو دغه ځای ته راوستلی وي.

ناکاره مشران

د جلال اکا کوټې ته ورغلم، يو بل سپين ږيری هم ورسره ناست دی.

در سلام عليکم وروسته يې چاي راواچولې، دوی خپله کيسه بيرته شروع کړه.

هغه بل سپين ږيری جلال اکا ته واي ښځې پر ليوني ځواني وو، سخت مي ارمان دی ولا دا ټوله ميدان به په ښايسته وو.

زه سخت وارخطا سوم، وام خدای دي يې وبخښي خدای دي جنت الفردوس ورنصيب کړي، دا څوک وو چې ټول ميدان به ښايسته وو غيرباز وو که اتڼ باز وو.؟

سپين ږيري خبيث واي زما سپی وو پرون مړ سو.

پر جلال اکا مي مخ راواړوی ماول زه داغسي رزيل يم چې تاسي رزيلانو ته راځم، په ما مو سپي ته دونده دوعاوي وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي علمي او بیسوادي

پیرک راته واي چیري تللي وي؟

ورته وام تللي وم بيت الخلا ته.

واي رب دي د هر مسلمان نصیب وکړي بيت الخلا ته.

بيت الخلا په عربي کي تشناب ته وايي.

دی چي واي بيت الخلا يو مقدس ځای ته وايي.

وينه راکړه

پیرک واي د شپي بیده يم ناري دي، يو واي وينه راکړه بل واي بام ته راوخیژه.

د زړه مي درب چي خدایه کور ته غله راوښتی دي څه مشکیل دي.

خو خير په بد حالت کي ور ووتم په کوټه کي ناري دي چي ورغلم ورونه مي په کوټه کي پاړچي ګیم کوي.

ماول ورک سئ د احمق زامنو پر ما مو يو مرګ تیر کړي.

د هلکانو مریدان

پیرک وايي سره غرمه ده هوا ګرمه ده، د والسوالۍ څخه لیري تللي یم، يو ساعت ودرېدم هيڅوک موټر نه راته دروي، آخر مي دوسمال پر سر وپیچي ځان مي د کشر هلک رکم جوړ کړی، که ګورم يو فيلډر موټر راغلی چي دا لاس مي ورکړی داسي بريک يي پر ووهی هسي يي نه کړی چپه.

خو خير وروختم هنداره يي زما خواته سمه کړه، پر لاري يي انرجي هم راته راواخیستل، کله چي مي ورته وويل چي زما ځای راورسیدی ما دلته کښته کړه.

ويل يي ګام لا ولاکه واخلي نن زما مېلمه يي.

ما مخ ورښکاره کړی، ويل يي رزيله ژر کښته سه وخت دي راضايع کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان صفت

د جمعې په ورځ مو ډوډۍ کړې وه، یاران وایي آشپزي به ښوک وکړي ما ویل تر ما بل ښه آشپز نسته.

کله چې مي دېګ شروع کړئ، د مالګي پر ځای مي پوډري صابون وراچولي دی، دیګ ځک راپورته کړ، چې فکر مي ووهی ماول کار خرابیږي، دوی ته ماول یارانو ماته کار راپیش سو زه ولاړم.

دا بله ورځ چې مي ولیدل خوابدي وه یو وو نیم.

کورنی نزاکت

پیرک واي د پلار ورځ مي په دا خاطر نه ولمانځل!

ځکه چې په دا ورځ زه پلار بندي کړي وم.

بي نزاکته خلک

پیرک زهیر ناست دی! راته وایي دا ښو ورځي کیږي سم کارونه مو چپه روان دي!

ورته وایم صبر وکړه د پیسو تاوان مشکیل نه لري چې ورور دي د ټکر ښخه روغ ووتي.

واي یا هغه نه ښییم ، ورته وام خیر پروا نه لري د پلار مریضي به دي هم خداي ښه کړي صحت به پیدا کړي ..

واي یا وروره هغه هم نه ښییم .

وام ښه ته ښوک ښیي؟

واي کشر وراره ته مي مسج وکړئ، ښو ښکنځله مي ورته وکړه چې ومي کتل د هغي خوا مسج راغلي ول د سپي زو چې په ژوند په مخه رانسي چې ومي کتل د وراره پر ځای مي د خان ګل اکا مشري میرمني ته مسج کړي وو.

اوس نو دغه ته ولاړ یم چې ځان وژنه وکړم.

د احمق پلار مریض دي هغه مشکیل نه بولي د ورور لاس یې مات دي هغه مشکیل نه بولي .

ښو چمپله مي وویشتي ولاړیره ما ویل د نا اهله زو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله یي عاشقان

هلک: جان زه مړ کیږم!

نجلی: هیله کوم مه مړ کیږه،

یو دانه کارډ راواستوه.

بیا مړ سه!

د کور نامي

پیرک واي په هغه ورځ ځان بیخي احمق راته معلومیږي!

کله چي د کور په سودا کي یوه روپي هم راپاته نه سي.

او ملګري راته وو ایي چي ظالمه مزي تا وکړي.

اوسني حالت

پیرک واي هغه وخت ډیر مایوسه سوم.

کله چي مي پلار د جیبه د پیسو بسته راوکښنه زما تمه وه چي ښه ډیره خرچه به درکړي. بریاني مي په سوچ کي راوستل پر شونډانو مي ژبه تیره کړه ..

خو پلار مي پیسي حساب کړي جیب ته یې ورواچولي .

ول دده څه وو څه بیخي ګراني سوه.

ماته یې مخ راواړوئ ویل ډیر احتیاط به کوئ حالت خراب دي چي په اوبو شپه تیریږي، تیروي یې خو پیسي مه مصرفوئ!

خراب فکرونه

د جمهوریت په شپو کي یو ګل خان راوښتی وو افغانستان ته، عسکر ورته ویل راشوه سه تلاشي راکړه.

ګل خان ورته ول بیخاره تلاشي راکي وکه!

زه هم ولاکه داسي خاص مسلمان یم.

ده کوسچیزن دا فکر کوي چي دوي کافران دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناليدلي عاشق

د فيسبوک عاشقی داسي ده لکه لاټری.

ته به شاپيري غواړي هغه منګل درته راووزي.

احمق کوربه

يو ميلمه راغلی وو،

د بيچاره څخه باد پري سو , پيرک پر را ږغ کړه ويل نوشيجان بيخي ډير مو وخندل .

ما ويل احمقه خو ته وا روش يې وخوړئ.

روژې ته چم

د پيرک نيکه په روژه کي ډير تږي وو.

لمسيانو ته يې ويل چي تاسي ماته په زوره په خوله کي اوبه را واچوئ زه به يې چيښم. لمسيانو يې همداسي وکړه.

نيکه يې ناري وهلي چي خدايه ته خو مي ويني د ظالم سره هيڅ نه کيږي .

بي نزاکته اولاد

پلار: زويه ته خو به نه تږی کيږي په روژه کي؟

زه خو نن سخت تږي وم.

زوی: يا بابا دا دلګي په ما کي نسته .

د جنګونو شوقيان

جلال اکا وايي: زه وو زوي مي نن په بازار کي روان وو.

د يو چا سره مو جنجال سو لنډه يې دغه چي جنګ مو سو.

اخ وو ډب شروع سو ، رش جوړ سو.

تر ډيرو سوکانو او لغتو وروسته چي مي وکتل کس تښتيدلي دي ، زوی ته مي سوکان وو لغتي کش کړي دي د پزي څخه يې ويني بهيږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ رهبران

واي زموږ او ستاسي د وطن يو مشر د بل چاسره ټليفون کوي!

داسي يې نه سوه ورته ويلای چي دادي

د دارالمعلمين مخ ته ولاړ يم،

ويل يې دادي د رب العلمين وه مخ ته ولاړ يم.

د پلار بې عزتي

جلال اکا واي ددې دوري په زامنو کي ډير ارموني هم خيژي.

ورته وام تر څه پوري دي وويل؟

وايي ماخستن په تشناب کي ناست يم زامن مي يو هغه بل ته واي ورسه دروازه وتړه.

دا يوه پر را ږغ کړه وايي چي هر يو دروازه تړي څه وو څه يې خو خير زه راووتم ورغلم دروازه مي وتړل.

چي سترخوان هوار سو دوي به يوه بل ته سترګه ووهل وبه يې خندل ويل هغه خبره ده.

واي اوس ته ووايه ارموني دي که نه دي؟

ما ويل ارموني لا پر ښه دي.

په ځان کي خاريان

پرون د جماعت څخه راووتم

اخترګل اکا او يو څو نور ځوانان سره ناست دي.

زه چي ورته راغلم وايم سخته دوړي شروع دي لنده مځکه دوړي کوي.

اخترګل اکا وخبميدی وايي د دوړن او درواغجن څه وو څه.

زه ورته وام دوړي خونو دي، د مني موسم داغسي دي .يو ګوړئ باران وي بل ګوړئ دوړي وي..

اخترګل اکا غلي او مايوسه کښېنستي مځکه يې ګرول .

اخترګل اکا چي ولاړي هلکوانو په خندا شروع وکړه..

ورته وايم څه کيسه وه واي داسي خره درواغ يې شروع کړي وه.

ما ويل زما ولاکه دا خبيث ته فکر لا وو .

درواغجن خلګ خپله په ځان کي شکمن وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تشناب او ټليفون

پيرک وايي: مينه کي ډير جنجالونه سته، په تشناب ننوتم.

د جانو سره مي ميده ميده وايسونه شروع کړه.

لس دقيقي بعد دروازه يو سپين ږيري راوټکول

ويل د احمق زو.

دا تشناب دی د چای جواب ځای دی د مردګوی د فتر نه دی.

راوزې که دروازه در ماته کړم!

په پرتاګه کي راڅخه کيږي دا نيم ساعت کيږي درته ولاړ يم ته د خره زوی سر نه خلاصوي.

زموږ رواجونه

پيرک وايي موږ دلته لا بدبخته يو،

په پنجابيانو يا هزاره ګانو کي چي د يوه څخه باد پري سي ، دا نور يې تشويق کړي.

ماشالا، نوشيجاني تو .

او په پښتنو کي که يو بېچاره په ختا کي واچوئ.

دا نور يې ډرامه کړي

د هغه کس لمسي ته لا پيغور ورکوي.

د پيرک څخه په باندار کي ولويدئ.

ساده خلک

يو وطندار کور ته د ګريسو دبلئ وړی وو.

مور يې هګي کي ماتي کړي وې.

ويل زوي دي مړ نه سه څنګه ښه د غوا غوړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ځيني لهجې

د پيرک نيکه مريض وو.

ورونيو يې دا يوه ورور ته وويل چې ته ورسه ډاکټر راوله.

دئ چې ډاکټر ته ورغلي هغه ورته ويل څه مشکيل دی؟

ددې پر ځای چې ويلي يې وای نيکه جان لړ مريض دی.

ويل نور خير وو خيريت دی نيکه لړ سره ګوزک دي.

زموږ روان حالت

پر يو ديوال يې ليکلي وه:

سالم عقل په سالم بدن کې دی.

ددې ليکنې څخه شل متره ليرې، د کوکنارو کښت وو.

د ښځو نومان

دا ښځې هم ښېځې پسخنديانې دي.

چې په کور کې ناشولټه وو بدرنګه وي

دوی د ښايسته آغا نوم پر ايښي وي.

ددې دورې مينان

دوکانداره يو ښېغمه زړه په څو دئ؟

وزه د نا اهله زو.

دلته زړونه نه لري او دلبند خرڅېږي.

بې نزاکته دوکاندار

عجبه خره انسانان دي.

يو د ټوکرانو دوکان ته ورغلم

ښه به يې لاس د ځيګر څخه کښته په دغه ځای

ووهئ ويل حجانې تر دغه ارزانه شی ولاکه په ګرده ښار کې پيدا کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسني او پخواني دوولس کلن

د اوس وخت دوولس کلن غواړي چې انجلي لاس ته راوړي.

زموږ د وخت د دوولس کلنو لپاره دغه ډیره غټه خبره وه ، چي کله به میلمه ولاړ سو.

موږ به پر چاکلیټو موقع ووهل.

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library